

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 536/2020
30.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стане Мартић, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 1Кбр.947/18 од 25.12.2019.године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.94/20 од 27.02.2020.године, у седници већа одржаној дана 30.06.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стане Мартић, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 1Кбр.947/18 од 25.12.2019.године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.94/20 од 27.02.2020.године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 1Кбр.947/18 од 25.12.2019.године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1.бр.94/20 од 27.02.2020.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Другог основног суда у Београду 1Кбр.947/18 од 25.12.2019.године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Стана Мартић поднела је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде закона из члана 16. став 2, 4. и 5. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног АА ослободи оптужбе или исте укине у целини и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у преосталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, обзиром да је суд извршио повреду објективног идентитета оптужног предлога и пресуде на тај начин што је првостепени суд у изреци побијане пресуде супротно измењеном оптужном акту од 05.11.2018.године и 25.12.2019.године уместо „ББ“ после речи супруге навео „ББ1“, а код ког оптужног предлога је јавни тужилац, остао до завршетка главног претреса.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и стим у вези у образложењу пресуде на страни три, став три и страни четири, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреду закона из члана 16. став 2, 4. и 5. ЗКП, сматрајући да суд није применио напред наведене одредбе, јер није ценио извештај лекара специјалисте од 10.03.2014.године, те с тим у вези наводи и налаз и мишљење судског вештака Јелене Мицић Лабудовић дат на главном претресу 27.05.2019.године.

Међутим, повреда закона из члана 16. став 2, 4. и 5. ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП није предмет разматрања од стране Врховног касационог суда у

поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, недозвољен разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни касациони суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у напред наведеном делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић